

Dějiny (a) sebepochopení a pravda

19. IX. 68

Pochybnosti o významu sebepochopení

Filosofická tradice; Sókratés po odsouzení

Rádlova kritika Sókrata

Dění a událost

Subjektivistický základ moderního objektivismu

Cesta do budoucnosti je otvírána pravdou

Co je v minulosti uzavřeno a ukončeno

Co z minulosti je zpřítomňováno

Interpretace, hermeneutika

Osobní integrita, linie, charakter

„Zachování duše“ a „ztráta duše“

Pravda vždy míří k věcem, ale není jimi určena

Pravda o události, pravda o sobě

Sebepochopení a pravda

Rámec sebepochopení – pochopení světa

Základ pochopení světa – pochopení sebe

Pravda jako cesta ze subjektivity (uzavřenosti do „vlastního světa“)

Svoboda a budoucnost

Budoucnost bereme tomu, komu nedovolujeme svobodně reflektovat

Bez svobodné reflexe, usilující o pravdu, není svobodného, důstojného lidského života

Reflexí ovšem svoboda nekončí, nýbrž začíná

Sebepochopení jako základ a počátek činu.

ad 2. a 3.: prorocká tradice – pochopení události vždy pouze v souvislosti se sebekritikou, poznáním vlastní viny jako předpokladem obratu a nového východiska¹

Xenofóntovy *Vzpomínky na Sókrata* (4. kniha, 2. kapitola, zvl. odd. č. 24 – „γνώθι σεαυτόν“ byl napsal na chrámu v Delfách (*Er. an Sokr.* 126)²

¹ Ve strojopise „novému východisku“. – Pozn. red.

² Jde o rukopisnou poznámku na rubu listu s předchozí osnovou. – Pozn. red.